

Τι έβλεπε ο Γέροντας Ιάκωβος Τσαλίκης όταν κοινωνούσε τον κόσμο;

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Το 1987, ο π. Ιάκωβος εξομολόγησε μία κοπέλα, αλλά της απαγόρευσε νά κοινωνήσει.

Εκείνη τότε επισκέφθηκε κάποιον επίσκοπο, πού της επέτρεψε τη θεία μετάληψη.

Όταν όμως πλησίασε νά κοινωνήσει, ή αγία λαβίδα μπήκε άδεια στο στόμα της. Αυτό το παράδοξο και θαυμαστό επαναλήφθηκε κι άλλη φορά, οπότε η κοπέλα τρόμαξε, μετανόησε και πήγε να εξομολογηθεί πάλι στον π. 'Ιάκωβο.

Όταν κοινωνώ τούς ανθρώπους, διηγιόταν χαρακτηριστικά άλλοτε ο μακαριστός γέροντας Ιάκωβος, ποτέ δεν κοιτάζω τα πρόσωπά τους.

Μερικές φορές όμως μου λέει ο λογισμός νά τα κοιτάξω.

Τότε βλέπω μερικά πρόσωπα νά έχουν μορφή σκύλου, πιθήκου ή άλλων ζώων. Είναι φοβερή η μορφή τους. Βλέπω όμως και μερικά ήρεμα και ιλαρά πού μετά τη θεία μετάληψη λάμπουν σαν τον ήλιο.

Μία φορά του είπε κάποιος συλλειτουργός του: Μ' έκαψε ή θεία Κοινωνία!...

Εγώ, απάντησε ο γέροντας, δεν αισθάνθηκα νά με καίει.

Αντίθετα, ζούσε τόσο έντονα τη μέθεξη του δεσποτικού Σώματος, ώστε ανακαινιζόταν ψυχικά και σωματικά.

-Σήμερα πού κοινωνήσες, είπε σ' ένα πνευματικό του παιδί, βλέπεις πώς αισθάνεσαι;

Εγώ αισθάνομαι έτσι πάντοτε.

Ο Χριστός βρίσκεται μέσα μου πάντα.

Ο γέροντας Ιάκωβος Τσαλίκης (1991) εξομολόγησε κάποτε μία γερόντισσα και της έβαλε κανόνα νά μην κοινωνήσει για τρία χρόνια.

-Γιατί δεν κοινωνάς; τη ρώτησε μία μέρα ο ιερέας της ενορίας της.

-Μου έβαλε κανόνα ο π. 'Ιάκωβος, απάντησε εκείνη, και του είπε την αιτία.

-Όχι γιαγιά, μη στενοχωριέσαι. Αυτός είναι αγράμματος καλόγερος.

-Εγώ είμαι μορφωμένος και σου λύνω τον κανόνα. Νά έρθεις την Κυριακή νά σε κοινωνήσω.

Καθώς όμως πλησίασε ή γιαγιά νά μεταλάβει, ένωσε στο στόμα της την άγια λαβίδα άδεια και κρύα, δεν κατάλαβε τη γεύση της-θείας Κοινωνίας.

Το θαυμαστό γεγονός επαναλήφθηκε άλλες δύο Κυριακές, όποτε ή γυναίκα ανησύχησε και ξαναπήγε στο γέροντα 'Ιάκωβο.

-Παιδί μου, της είπε εκείνος, ο κανόνας δεν λύνεται. Πρέπει νά κάνεις τον κανόνα πού σου έβαλα.